

Koliko sam puta prošle godine prolazio uz oružarnu koju čuva redov nataknutom bajunetom i uz Talijin hram, i opažao kako se mnoge glave okreću prema manastiru i tužno se rastaju s onom malom Gospinom crkvom koja se danomice rušila! Ali se iz nje kao feniks-ptica uzvila u Božje plavetilo bazilika velikih dimenzija saoko 700 m² opsega, dostojna prošlosti ovih žilavih boraca za Crkvu i Narod, koji su se nakon otežepa od bosanske matice 1735 složili u vlastitu provinciju i razmahali se u borbi za Krst i Slobodu porječjem Zrmanje, Krke, Cetine i Neretve...

Međutim zbor franjevačkih bogoslova, koje tako vješto i sigurno vodi O. Vucić, pjeva uzdignutim glasom:

*»Blagoslovi, Gospode, ovu kuću
koju sagradi Imenu tvome!
Sa uzvišenog prijestolja slave tvoje
usliši molitvu onih koji će
dolaziti u ovo mjesto...«*

Jedno dijete u naručaju majke blizu mene pita mamu i upire prstić: »Što ono čini biskup sa štapom?« Mališ udara u plač, a majka ga miri. Biskup na vratima udara štapom i kaže:

*»Rastvorite, o knezovi, vrata svoja
i uzdignite se, vječna vrata,
pa će uljesti Kralj slave!«*

Dakon iznutra pita:

»Ko je taj Kralj slave?«

Biskup sa kanonicima i svečanom podvorbom čitavog svjetovnog i redovničkog klera glasno odgovara:

»Gospod kreposti jest taj Kralj slave!«

Nakon dugih molitava otvaraju se crkvene dveri. U crkvi među ostalim svetim činima po pepelu na tlu gole crkve biskup piše grčki i latinski alfabet. Svaki od tri biskupa posvećuje po jedan oltar. Zbor pjeva:

*»Gospod biće moj Bog, a kamen
što ga postavih za uspomenu,
zvaće se Dom Božji...«*

Fra Ćiril, jedna od Botticellijevih figura, obilazi naokolo veliki žrtvenik, gdje arhijerej Kvirin Klement postavlja na četiri ugla žrtvenika po pet malih svjećica, koje izgaraju na grepcem svetih moćiju. Obilazeći naokolo kadi u bijeloj košulji odjenuti fra Ćiril oltar tamjanskim mirisom.

Crkva se napunja vjernicima kao šipak. Sve glava do glave. Ništa od velike prostorije i na pjevalištu nije prazno. Čak i prezbitarij, gdje se odvija sa svećenstvom sveti obred, privlači puk obojeg spola. Kao da nema više razlike u općinstvu svetih. Sve je ko jedno tijelo i jedna duša. Sve se sjatilo do stepenica žrtvenika da blagodarnim srcem za ovaj svečani čas združi svoju dušu